

ΕΝΤΗΕΤΟ.10

21.12.1933: Ο ΝΕΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΣΕΡ ΧΕΡΜΠΕΡΤ ΡΙΤΣΜΟΝΤ ΠΑΛΜΕΡ ΦΘΑΝΕΙ ΣΤΟ ΝΗΣΙ. ΚΗΡΥΣΣΕΙ ΠΟΛΕΜΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ Κ.Κ.Κ. ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΕΛΛΕΙ ΤΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΓΙΑ ΕΠΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΔΙΟΡΙΖΟΝΤΑΣ ΝΕΟΥΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥΣ ΑΡΧΟΝΤΕΣ ΜΕΧΡΙ ΤΟ **1940**. ΙΔΡΥΕΤΑΙ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΓΙΑ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Στις **21** Δεκεμβρίου **1933** έφθασε στην Κύπρο νέος Κυβερνήτης της Κύπρου ο σερ Χέρμπερτ Ρίτσομντ Πάλμερ, διαδεχόμενος τον σερ Ρέτζιναλντ Σταμψ που έμεινε στο νησί μόλις ένα χρόνο.

Ο Πάλμερ (**Ser Herbert Richmond Palmer K.C.,M.G, C.B.E.**) ήταν προηγούμενος Κυβερνήτης της Γαμβίας.

Γεννήθηκε το **1877** και ήταν πατέρας δυο θυγατέρων. Είχε φοιτήσει στο Πανεπιστήμιο Κέϊμπριτζ και στη νομική σχολή του **Middle Temple** του Λονδίνου. Είχε διατελέσει επίσης υποκυβερνήτης των βορείων επαρχιών της Νιγηρίας από το **1925** μέχρι το **1930** οπότε διορίστηκε Κυβερνήτης της Γαμβίας.

Ως Κυβερνήτης ήταν συνηθισμένος να κυβερνά πολύ αυστηρά και το ίδιο έκαμε και στην Κύπρο μόλις πάτησε το ποδι του. Τόσο αυστηρή ήταν η Κυβερνητεία του στο νησί που η περίοδος που έμεινε στην Κύπρο ονομάστηκε Παλμεροκρατία από το όνομά του, μια λέξη που ήταν συνώνυμη με τη στιγνή δικτατορία.

Στο λιμάνι της Αμμοχώστου όπου έφθασε με το πλοίο "Μπουλάκ" τον Πάλμερ υποδέχθηκαν οι αρχές με επικεφαλής το δήμαρχο της πόλης, Εμφιετζή που παρουσίασε σ' αυτόν τα μέλη του δημοτικού συμβουλίου.

Ο Εμφιετζής στη συνέχεια προσφώνησε τον Πάλμερ και τον διαβεβαίωσε ότι ο λαός της Κύπρου, θα συνεργάζονταν μαζί του για την επίλυση των προβλημάτων της Αποικίας. Τον παρακάλεσε επίσης να γίνει ο καλός άγγελος που θα επανέφερε τη γαλήνη, ηρεμία και ευτυχία στο νησί, που είχε περάσει δύσκολες μέρες με την ανομβρία και τις επιπτώσεις

από την παγκόσμια οικονομική κρίση που είχε ξεσπάσει.

Είπε ο Εμφιετζής:

"Λογίζω εμαυτόν, ευτυχή, διότι παρέχεται εις εμέ η ευχάριστος όσον και τιμητική ευκαιρία να χαιρετήσω πρώτος εκ των συμπατριωτών μου την άφιξιν της Υμετέρας εξοχότητος ως και της Λαίδης Πάλμερ κατά την διακυβέρνησιν της Νήσου διαρρεύση από πάσης απόψεως ευτυχής.

Επιτρέψατε εις εμέ, εξοχώτατε, ως εκπροσώπου του δήμου του οποίου έχω την τιμή να προΐσταμαι κατά τη στιγμήν ταύτην κατά την οποίαν διά πρώτην φοράν πατείτε το έδαος της ιστορικής τούτης και πλήρους ενδιαφέροντος νήσου, να διαβεβαιώσω την Υμετέραν εξοχότητα, ότι ο λαός επιθυμεί να συνεργασθή νομοταγώς προς λύσιν των προβλημάτων μας. Η Υμετέρα εξοχότης θα μάθη ότι δύναται, ίνα μας βοηθήση, να γίνη ο προστάτης άγγελος και να μας επαναφέρη την γαλήνην ηρεμίαν και ευτυχίαν και θα κερδίση την βαθείαν του λαού ευγνωμοσύνην.

Αισθάνομαι ότι έχω στοιχειώδες καθήκον να ευχηθώ από τα βάθη της ψυχής μου, όπως ο Ψιστος διαφωτίζη την Υμετέραν εξοχότητα κατά τον χρόνον της διακυβερνήσεως αυτής και όπως ίδωμεν καλλιτέρας ημέρας και ζήσωμεν ευτυχισμένοι".

Μετά τα τυπικά ο Κυβερνήτης πήγε στη Λευκωσία με το σιδηρόδρομο. Ενώ έφθανε στη Λευκωσία ρίχνονταν χαιρετιστήριοι κανονιοβολισμοί.

Ταυτόχρονα με διάταγμα που δημοσίευσε στην έκτακτη έκδοση της επίσημης εφημερίδας της Κυβέρνησης αναγγελλόταν ότι ο Πάλμερ θα κυβερνούσε με βάση τα Ανοικτά Γράμματα και "οιωνδήποτε Ανοικτών Γραμμάτων ή Βασιλικών Διαταγμάτων άτινα ήθελον εκδοθή μεταγενεστέρως".

Στις πρώτες ημέρες μέχρι να ενημερωθεί ο Πάλμερ μιλούσε πραγματικά "περί ανέμων και υδάτων".

Στις αρχές του Γεννάρη του **1934** πήγε στη Λάρνακα όπου έτυχε μεγάλης υποδοχής από το δημοτικό συμβούλιο, επικεφαλής του οποίου ήταν ο νεοδιορισθείς δήμαρχος Γ.Π. Αραδιπιώτης.

Ο Αραδιπιώτης καλωσώρισε τον Πάλμερ και αυτός με τη σειρά του προσπάθησε να συνδυάσει την άφιξη του με την έναρξη των βροχών:

"Επάτησα το κυπριακόν έδαφος υπό βροχήν επεσκέφθην σήμερον την Λεμεσόν υπό βροχήν και έφθασα εις την πόλιν σας υπό βροχήν".

Στα μέσα Φεβρουαρίου ο Πάλμερ πήγε στη μονή Αγίου Παντελεήμονος και είπε περίπου τα ίδια σύμφωνα με την εφημερίδα "Ελευθερία" της **17.2.1934**): Εξέφρασε τη χαρά του "διά την αφθονίαν των βροχών και την εν γένει ευμένειαν του καιρού" και ευχήθηκε "όπως αυτό φέρει ευημερίαν εις την νήσον ήτις αριθμεί πολλούς πτωχούς κατοίκους".

Σαν ενημερώθηκε όμως για τη κατάσταση πλήρως στρώθηκε στη δουλειά και μια από τις πρώτες του ενέργειες ήταν να αποκεφαλίσει εντελώς το Κομμουνιστικό Κόμμα Κύπρου και να απαγορεύσει και επίσημα τις εκλογές για την ανάδειξη αιρετών δημαρχιακών συμβουλίων.

Στην Κύπρο είχαν μείνει ελάχιστοι κομμουνιστές ηγέτες μετά τις εξορίες του **1931** όμως συνέχιζαν τη δράση τους. έτσι ο Πάλμερ οδήγησε **12** από τα βασικότερα στελέχη στο δικαστήριο και επέβαλε εναντίον τους αυστηρές ποινές. Πολλοί από αυτούς μπαινόβγαιναν στις φυλακές και είχαν καταδικασθεί και προηγουμένως όπως οι Χ. Σολωμονίδης, Ανθίας, Κόνωνας, Ξυναρής και Μαννούρης.

Οι **12** παρουσιάστηκαν στο δικαστήριο με την κατηγορία ότι συμμετείχαν σε παράνομη οργάνωση δηλαδή το Κομμουνιστικό Κόμμα Κύπρου και για συνωμοσία κατά του καθεστώτος.

Οι ποινές που επέβαλε το Κακουργιοδικείο Λευκωσίας ήταν πραγματικά πολύ σκληρές: Από εννιάμηνη μέχρι τετραετή φυλάκιση. Αργότερα οι ποινές μειώθηκαν από Εφετείο της Λεμεσού σε διετή φυλάκιση.

Ο μόνος που αθώωθηκε ήταν ο Τεύκρος Ανθίας από την Κοντέα, διότι είχε καταδικασθεί και εξέτιε ήδη ποινή φυλάκισης σαν είχε καταδικασθεί προηγουμένως

από άλλο δικαστήριο για τις ίδιες κατηγορίες.

Οι καταδικασθέντες ήταν οι ακόλουθοι: Χαράλαμπος Σολομωνίδης, από τη Λεμεσό, Κώστας Σ. Κόνωνας, από τη Λευκωσία, Ευστάθιος Φιλίππου Ευναρής, από τη Τσάδα, Δημήτρης Νεοκλή Κουλλουράς, από τη Γαλαταριά, Σοφοκλής Χαραλάμπος Μικρός, από την Τσάδα, Νικόλας Γεωργίου Στράτος, από την Λευκωσία, Ιωσήφ Χριστοδούλου Μαύρου, από την Περιστερώνα, Χαρίλαος Μιχαήλ Γεωργίου, από την Γεροσκήπου, Γεώργιος Μιχαήλ Μαννούρης, από την Ακανθού, Γεώργιος Κωστή Τσίγκης, από το Καϊμακλί και Πρόδρομος Γεωργίου από τον Άγιο Δομέτιο.

Ενα άλλο μέτρο, που πήρε ο Πάλμερ, όπως έχει αναφερθεί, ήταν η απαγόρευση της διενέργειας εκλογών για την ανάδειξη αιρετών δημοτικών αρχών.

Ετσι κατάρτισε νόμο που δημοσιεύθηκε στις **23** Μαρτίου **1934**.

Με τον νόμο απαγορεύονταν οι εκλογές για επτά χρόνια μέχρι τις **31** Δεκεμβρίου **1940**.

Σύμφωνα με το Νόμο ο Πάλμερ αποκτούσε εξουσία να διορίζει οποιονδήποτε πρόσωπο ακόμα και μη εγγεγραμμένο στους δημοτικούς καταλόγους ως δημοτικό σύμβουλο, δήμαρχο ή αντιδήμαρχο.

Η θητεία των διοριζομένων θα ήταν επταετής, εκτός εάν ο Κυβερνήτης αποφάσιζε να ανακαλέσει το διορισμό τους.

Σε περίπτωση κένωσης της θέσης οποιουδήποτε είτε λόγω παραίτησης είτε λόγω θανάτου ή παύσης του η θέση του θα πληρωνόταν και πάλι με απόφαση του Κυβερνήτη.

Με τον τρόπο αυτό ο Κυβερνήτης Πάλμερ έθετε υπό άμεσο και απολυτο έλεγχο του όλες τις υποθέσεις των Δήμων μια και όσοι διορίζονταν ήταν άνθρωποι του.

Οι διοριζόμενοι ήταν κυρίως παράγοντες της Εθνικιστικής παράταξης ή άνθρωποι που πρόσκειντο προς την Εκκλησία.

Ο Πάλμερ ήταν κάθετα αντίθετος με τους κομμουνιστές τους οποίους καταδίωκε όπως ο

διάβολος το λιβάνι.

Ετσι στις **27** Μαρτίου **1934** διόρισε ή επαναδιόρισε δημάρχους που είχαν εκλεγεί στις προηγούμενες εκλογές ή διόρισε τους πιο κάτω:

ΛΕΥΚΩΣΙΑ: Δήμαρχος Θ.Ν. Δέρβης, αντιδήμαρχος Θ. Φ. Ιωαννίδης, και σύμβουλοι Ι. Σουκιούρογλου, Δ. Νικολαΐδης, Ιωαν. Χαραλάμπους, Πολ. Ν. Γρηγοριάδης, Ι. Μ. Σκουφαρίδης, Κώστας Στ. Θεοδοσιάδης, Φουάστ Ασσάφ, Χουσεΐν Χενμπτούχ Ασσάφ, Μεχμέτ Ρουστέμ Αχμέτ και Ρασίμ Χαμπή.

ΛΑΡΝΑΚΑ: Δήμαρχος Γ. Π. Αραβιδιώτης, αντιδήμαρχος Γ. Σ. Βασιλειάδης και σύμβουλοι Δ.Ν. Δημητρίου, Ζ.Λ. Πιερίδης, Σ.Ι. Σεραφείμ, Γλ. Μ. Βαλαδασκαρίδης, Ι.Μ. Νάση, Ζελάλ Σεφίκ και Σουπή Κανσάν.

ΛΕΜΕΣΟΣ: Δήμαρχος Γ. Σ. Εμφιετζής, Αντιδήμαρχος Μ.Ι. Λοϊζίδης, και σύμβουλοι Γιώργος Χατζηκουμή, Π. Ιωάννου, Ν. Σάντης, Μ. Μιχαήλ, Γ. Κούμας, Χουσεΐν Τζαχίτ, και Μεχμέτ Ζεκιά.

ΠΑΦΟΣ: Δήμαρχος Ν. Ι. Νικολαΐδης, Αντιδήμαρχος Νεδήμ Ρεζαή και σύμβουλοι Νεόφυτος Νικολαΐδης, Λοΐζος Φιλίππου, Ζ. Νικολαΐδης, Στ. Σιβιτανίδης, Εγιούπ Νεφή, και Ιμπραχήμ Σιδκή.

ΚΥΡΥΝΕΙΑ: Δήμαρχος Κ.Χ. Φιερός αντιδήμαρχος, Ν. Δ. Δημητριάδης, και Σύμβουλοι Σ. Χαραλάμπους, Νεοκλής Λοΐζου, Κ. Καζινιέρς, Χρ. Ι. Κώστας, Μ.Λεπτός, Ιμπραχήμ, Χατζημουσταφά και Αχμέτ Μεχμέτ.

ΜΟΡΦΟΥ: Δήμαρχος Ερατ.Ιερείδης, αντιδήμαρχος Βασ. Γαβριηλίδης και σύμβουλοι Ευ. Τοφαρίδης, Μ. Λοΐζίδης, Ι. Μιχαηλίδης, Λ. Κτωρή Γιαλλούρη, Ν. Γιαννή Λεπτού και Π. Κωνσταντίνου.

ΚΥΘΡΑΙΑ: Δήμαρχος Χρ. Καττάμης, αντιδήμαρχος Κ. Αντωνίου Καλόγηρος και σύμβουλοι Ευ. Ιακώβιδης, Π. Χατζηλουκά, Μ. Κ. Μακρή, Α.Γ. Αγκαθιώτης, Κ.Ν. Κυριακίδης και Αθανάσιος Κυριάκου.

ΛΕΥΚΑΡΑ: Δήμαρχος Αχ.Τιγγιρίδης, αντιδήμαρχος Λ. Κυπριανού και σύμβουλοι Λ. Χ. Λοΐζου, Σ. Γ. Ορφανού, Λ. Χατζηκουμή, Χ. Χριστοδούλου, Κ. Μ. Κοσμά, Α. Χ. Αντωνή

και Χουσεΐν Οσμάν Αζίζ.

ΑΚΑΝΘΟΥ: Δήμαρχος Κ. Κραμβής, αντιδήμαρχος Γ. Μιχαηλίδης και σύμβουλοι Σ. Κ. Μυλωνάς, Μ. Γ. Κατσούρης, Χ. Χατζηπιερή, Π. Μ. Πετρίδης, Μ. Πιερής και Ν. Χατζησάββας.

ΠΟΛΗ ΧΡΥΣΟΧΟΥΣ: Δήμαρχος Π. Ε. Γεωργίου, αντιδήμαρχος Σ. Αργυρίου και σύμβουλοι Χ. Δ. Χατζηαργυρού, Μ. Σάββα, Οσμάν Χασίπ, Μ. Πασρή και Μ. Χαλήλ.

ΛΑΠΗΘΟΣ: Δήμαρχος Χ. Ταλιαδώρος, αντιδήμαρχος Δ. Χριστοφόρου και σύμβουλοι Ν. Ευαγγελίδης, Α. Κυριάκου, Δ. Αποστολίδης, Χ. Χατζηχαρίτου, Ι. Γιάγκου, Κ. Ε. Καταλιακός και Αχμέτ Γιουσούφ.

ΚΑΡΑΒΑΣ: Δήμαρχος Γ. Χατζηγηγορίου, αντιδήμαρχος Σ. Αναστασιάδης και σύμβουλοι Απ. Κ. Ιωάννου, Σ. Τόφας, Αντ. Βακή, Κ. Χατζηγεωργίου, Χ. Δ. Χατζηχριστοφή και Χρ. Χριστούδης.

ΛΕΥΚΑ: Δήμαρχος Νεκιπζάλ Φατίλ, αντιδήμαρχος Μεχμέτ Ρεσά και σύμβουλοι Αλής Μουδερρίς, Αχμέτ Ιζέτ, Ανδ. Χριστοδούλου, Νικ. Ιωάννου, Αχμέτ Χουσεΐν, Αχμέτ Σ. Μεχμέτ και Χασάν Μιχάτ.

Με ένα άλλο διάταγμα του ο Πάλμερ κατάργησε το Δημοτικό Συμβούλιο Αθαιίνου από την **1η Απριλίου 1935**.

Για καλύτερη διαφήμιση των ενεργειών του ο Πάλμερ έθεσε σε λειτουργία για πρώτη φορά Γραφείο Τύπου, αλλά είπε ότι το ίδρυσε για καλύτερη εξυπηρέτηση του τύπου όπως ανάγγειλε στις εφημερίδες την **1η Απριλίου 1934**:

"Κύριε,

Διατάχθηκα να σας πληροφορήσω ότι η Κυβέρνηση έχει ιδρύσει Γραφείο Τύπου προς υποβοήθηση του τύπου και στο να λαμβάνει αξιόπιστες πληροφορίες σε σχέση με τις ενέργειες της κυβέρνησης.

Το Γραφείο τούτο βρίσκεται στον ισόγειο όροφο του γραφείου του αποικιακού γραμματέα, θα τελεί δε υπό τη μέριμνα του Βοηθού γραμματέα, θα είναι εκεί διαθέσιμος αριθμός των κυβερνητικών δημοσιεύσεων και θα τοποθετούνται στην τράπεζα ανακοινώσεις για

τις οποίες υπάρχει επιθυμία να καταστούν γνωστές. Οι διευθυντές εφημερίδων παρακαλούνται να ζητούν πληροφορίες τις οποίες νομίζουν ότι το γραφείο είναι σε θέση να παράσχει και οι ερωτήσεις τους θα τυγχάνουν απόκρισης εφόσον τούτο αρμονίζεται προς το δημόσιο συμφέρον.

Εχω την τιμή να διατελώ
ευπειθής θεράπων
Χ. ΧΕΝΝΙΚΕΡ ΧΗΤΟΝ
Αποικιακός Γραμματέας

Ο Κυβερνήτης επενέβη επίσης και στη δικαιοδοσία των δικαστηρίων και στα προσωπικά δικαιώματα των πολιτών περισσότερο από τους δυο προκατόχους του.

Έτσι τροποποίησε τον περί Ποινικής μαρτυρίας και δικονομίας Νόμο ώστε να επιτρέπεται στην αστυνομία, σε περίπτωση που δεν θα αποπεράτωνε τις ανακρίσεις της για κάποιο αδίκημα, να ζητά από το δικαστήριο την έκδοση διατάγματος κράτησης οποιουδήποτε προσώπου, όχι πάνω από οκτώ μέρες και το χειρότερο, το δικαστήριο ανεξάρτητα του εάν είχε ή όχι δικαιοδοσία πάνω στο αδίκημα αυτό, θα δικαιούτο ή θα υποχρεούτο καλύτερα, να εκδίδει τέτοιο διάταγμα.

Ταυτόχρονα ο Πάλμερ επέβαλε έλεγχο και στη λειτουργία των εφημερίδων και πήρε εξουσίες να κλείει εφημερίδες ή να αναστέλλει την έκδοσή τους.

Τις εξουσίες αυτές έδωσε ο κυβερνήτης στον αποικιακό Γραμματέα με Νόμο που δημοσίευσε την 1η Ιουνίου 1934.

Σύμφωνα με το Νόμο:

ΠΡΩΤΟ: Δεν θα δινόταν άδεια προς έκδοση εφημερίδας σε πρόσωπο το οποίο δεν θα ικανοποιούσε τον αποικιακό γραμματέα μεταξύ άλλων ότι ήταν πραγματικός ιδιοκτήτης της εφημερίδας που θα εκδιδόταν και ότι ήταν ικανός και αρμόδιος για την έκδοση εφημερίδας.

ΔΕΥΤΕΡΟ: Παρεχόταν επίσης εξουσία στον αποικιακό Γραμματέα να κλείει οποιαδήποτε

εφημερίδα όταν έκρινε ότι το κλείσιμο της ήταν προς το δημόσιο συμφέρον.

ΤΡΙΤΟ: Δινόταν εξουσία στον αποικιακό Γραμματέα να αναστέλλει προσωρινα την έκδοση εφημερίδας.

Με μια άλλη απόφαση του αντικατέστησε από την **1η Ιουλίου 1934** την ανεξάρτητη υπηρεσία του Ρέουτερ με το επίσημο βρετανικό πρακτορείο ειδήσεων.

Στα σχολεία καθιέρωσε την υποχρεωτικότητα της αγγλικής γλώσσας για τους δασκάλους ιδιαίτερα και αργότερα για τους μαθητές και έθεσε σε εφαρμογή εγκύκλιο της **31ης Μαρτίου 1932** με την οποία από την **1η Σεπτεμβρίου 1934** κανένας δάσκαλος δεν θα προαγόταν αν δεν περνούσε κυβερνητικές εξετάσεις στην αγγλική γλώσσα.

Το θέμα των εξορίστων ο Πάλμερ αρνήθηκε να το συζητήσει και θεωρούσε όσους είχαν εξορισθεί ως πραγματικούς εγκληματίες που με κανένα τρόπο δεν έπρεπε να επιστρέψουν στο νησί.

Πέραν των επανειλημμένων αρνήσεων του για επιστροφή των μητροπολιτών δεν επέτρεψε ούτε στον Ν. Κλ. Λανίτη να επιστρέψει από την Αθήνα παρ' όλον ότι είχε φύγει νόμιμα από το νησί.

Ο Λανίτης που διατηρούσε την ελληνική ιθαγένεια, είχε υποσχεθεί μετά τον εκτοπισμό του στην Κύπρο, να μην αναμιχθεί στην πολιτική κι έτσι η αγγλική διοίκηση του επέτρεψε να φύγει. Σαν έφθασε όμως στην Αθήνα άρχισε τις δηλώσεις και αυτό ο Πάλμερ το θεώρησε ως έγκλημα που δεν μπορούσε να του συγχωρηθεί. Εγγραφε σχετικά η εφημερίδα της Λευκωσίας "Ελευθερία" στις **20 Ιουνίου 1934**:

" Η Κυβέρνησις έχει ήδη λόγους να πιστεύει ότι ούτος (ο Λανίτης) δεν ετήρησε την αναληφθείσαν υπ' αυτού υποχρέωσιν, κατ' ακολουθίαν δε τούτου έχει απαγορευθή εις αυτόν η εις Κύπρον επάνοδος, μέχρις ου ο ενδιαφερόμενος δυνηθή να ικανοποιήση την Κυβέρνησιν, ότι έχει εγκαταλείψη οριστικώς την πολιτικήν".

Στις **6 Ιουλίου 1934** ο Πάλμερ έπαιρνε ακόμα ένα

μέτρο για πλήρη αφοπλισμό των κυπρίων: Απαγόρευσε τη μεταφορά μαχαιριών- πέραν των όπλων- για να είναι σίγουρος ότι οι υπήκοοι θα τρομοκρατούντο και θα σκέφονταν διπλά, ακόμα και να μετέφεραν μαζί τους μεγάλο μαχαίρι. Η έγκριση του νόμου έγινε με τη δικαιολογία ότι είχε αυξηθεί η εγκληματικότητα.

Σύμφωνα με σχετικό Νόμο που ετοίμασε ο Πάλμερ και έθεσε σε εφαρμογή η μεταφορά αιχμηρού μαχαίριού θα συνεπαγόταν φυλάκιση μέχρις ενός χρόνου.

Ομως τα μέτρα αυτά δεν ήταν τα μόνα, αλλά τα πρώτα και ένας μεγάλος αριθμός ακολούθησε ώστε να δικαιολογείται εντελώς η χρήση της λέξης "Παλμεροκρατία" στη διάρκεια της κυβερνητείας του.